

POŻYTECZEK (4) *sb m*

o oraz oba e jasne.

sg N pożyteczek (2). *ϕ G* pożyteczku (1). *ϕ [A pożyteczek.] ϕ pl G* pożyteczk(o)w (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Dem. od „pożytek” ‘korzyść materialna, zysk’; foenusculum, quaesticulus Mącz (4) : Quaesticulus, Mąły zifzczek/ pożyteczek Mącz 336c, 133b; Nuż też páni łálkáwa domowa ázafz też z drugiey ftrony nie może bez wielkiey pracej á nápoły s krotofilá nadobnych pożyteczkow náczynić? gdy fie zábáwi około ogrodow/ około nabiáłow/ około lnow/ około konopi *RejZwierc* 109.*

*pożyteczek czego (1): Iako to zeliczko ieft iedno iadowite á drugie gorzkie/ tako też wam Czarownice aby było tak iadowitho y gorzko od mego bydła pożyteczku. *LudWieś* B3v.*

[Wyrażenia: »leda pożyteczek«: Zá niezgodá Pánow Chrześciáńfkich (ktorzy czálem ledá pożyteczek fwoy więcey sobie wázá niż fpolne dobre Chrześciáńfkie) do tego przyfzło [...]/ że ten nieprzyiáciel ták wiele Pańftw Chrześciáńfkich [...] opánował *BielKron 1597 330 (Linde)*.

»pożyteczek swoj«: *BielKron 1597 330 cf »leda pożyteczek«.*

Synonimy: lichweczka, zyszczek.

LW